

Hondbóltur:

Knotur í teimum gomlu

1. deild menn

Neistin-StíF 29—21 (13-7)
Kyndil-KÍF 27—21 (13-11)

Onkur blaðmaður hevur funnist at, at alt ov nógvir eldri leikarar eru at siggja á 1. deildar liðunum. Hondbóltsspælingin higartil hevur tó prógvað, at tað júst eru hesir »old-ingarnir«, sum gera kappingina so fræga sum hon nú einaferð er.

Malskjúttar fyri Neistan:
Heigi, Eyðun og Jógvan við fimm málum. Sámæl, Jón og Bjarki fingi trý og Uni og Freddie skutu tvey í part.

Malskjúttar fyri StíF:
John 7, Justines og Artur 2, Simur Pauli, Poli og Pauli fingi tvey mál.

Dómarar vóru Dia og Sophus

Áskoðaranir vóru uml. 100.

Malskjúttar fyri Kyndil:
Petur 7, Dia, Sophus, Birgir og Kári fingi 4, Jónleif 3 og Hallur 1.

Malskjúttar fyri KÍF:
Hanus 6, Friðrik 5, Vagnur 4, Suni 3, Petur M. 2 og Jarvin 1.

Dómarar: Hjalmar og Kristjan

Áskoðaranir vóru 51.

Bert háltvannað hundrað áskoðarar høvdu ómakað sær niðan í høllina á Hálsi hetta vikuskiftið fyri at siggja býarfeløgini bæði spæla imóti bygðaliðum. Hetta áskoðaratalið sigur

eisini nakað um, hvat áhugað fólk annars halda um hondbóltin í Føroyum anno 1991.

Ein veteranur segði í høllini, at bert tó vandi nakrar ferðir, so var vandi fyri, at tó endaði á 1. deildarliðnum. Hjá mongum tykist hondbóltur bara at vera nakað, sum tú iðkar um veturin, fyri at verða hampuliga væl fyri, tá summartrótturin byrjar aftur.

Áður hevði onkur hug at skira badminton sum gamlamannaspæl, men hesa rolluna er hondbóltur in stóran mun við at yvirtaka. Hetta skal ikki verða nakað skot til Kristin, Justines, Hanus ella Dia, men hetta gongur bara í hondbólti. Ferðin í føroyskum hondbólti favoriserar í dag skilagóðum eldri leikarum.

Taka vit Kyndil og Neistan, so er ferðin úr verju og fram í álop mikil, men síðan er alt næstan stiltstandandi spæl. Flestu málini koma frá spælarum, sum næstan standa stillir.

Leygardagin spældu Neistin og StíF. Neistamenn hava ikki megnað at fingið gongd á spæl sitt, og heldur ikki hesaferð gekst nakað serliga. Tó vóru glottar at siggja, sum bera boð um, at Sverri um ikki so langa tíð man fara at sita rógari á skiftibeinkinum.

Strandingar vóru ikki so væl mannaðir, sum teir kunnu vera. Í fyrsta lagi var bert ein skiftileikari,

fram, at strikuspælararnir høvdu ríkiligt av pláss.

Hjá Skála er ikki sama flog yvir spælinum. Tað gerst alt meira greitt, at har eru í lótni ov fáir streingir at spæla uppá. Primus motor Sóley fekk bert tvey mál, og so var hon heldur ikki serliga vard. Hetta er ein frálikur spælar, sum ikki bert er tann stóri malskjúttin, men eisini hevur gott eyga fyri uppspælinum. Tá liðspælið ikki riggar, er

Ein av teimum »gomlu«, Hanus Joensen úr KÍF, ið fekk ikki færri enn seks mál burtur úr sunnudagin, snýir her Kyndla-málverjan Regin Jacobsen. Mynd: Brandur í Dali

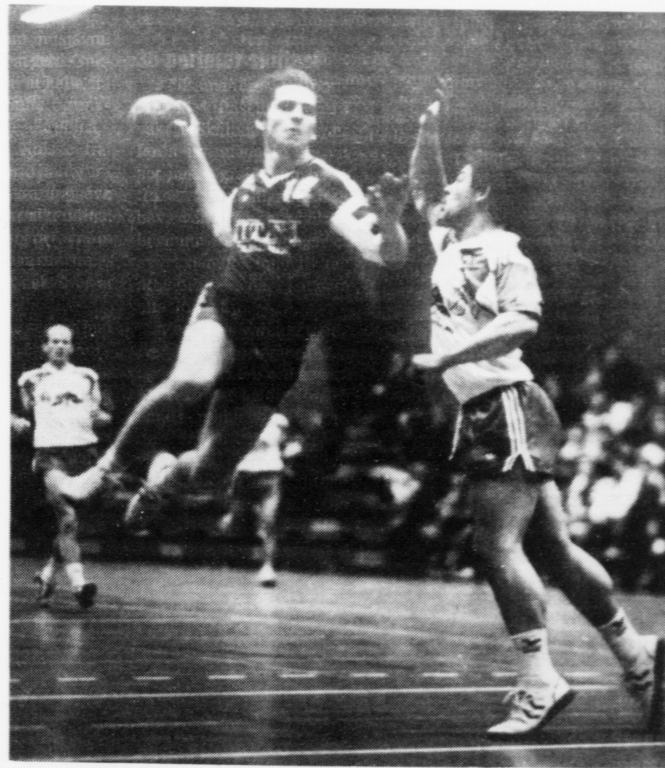
og í øðrum lagi máttu teir niður í 2. deild eftir málmanninum. Dysturin líktist nógvi teimum undanfarnu hjá Neistanum. Enn hava teir tað striggið við at hála stigini heim.

Sunnudagin vóru kollfirðingar aftur í Havn og spældu. Hesuferð imóti Kyndli. Tað var KÍF, sum kom best frá byrjanini. Teir lógu á odda 3—0, áðrenn tað eydnaðist Kyndli at fáa hol á í tólvta min. Fyrrí hálvleikur var javnur, og tey flestu mundu vænta at Kyndil í seinna hálvleiki fór at kollrenna KÍF. So skuldi tó ikki verða, hóast vit tað seinasta korterið sóu hondbólt, sum ikki hoyrir heima í einum landskappingardysti.

Av teimum yngnu leikarunum legði tó kanska serliga merki til Petur úr Kyndli. Ein framtíðarleikari, einki at ivast í tí.

m

Jógvan Djurhuus, Neistin, í skotroynd, meðan Poli Hansen, StíF, roynir at verja sum frægast. Aftanfyrri sæst ein av teimum »gomlu«, Jústinus Justinussen. Mynd: Brandur í Dali

gerð í neistamálinum og hon stóð væl. Stuttligt var at siggja, at royndir skálaspælarar ferð eftir ferð helst vildu sleppa undan at taka brotskast, tí ikki færri ferðir enn fimm tók Eyðgerð í stórum stili.

Verjan hjá Neistanum eydnaðist sum heild væl, og í álopinum sóu vit bæði langskot og snildislig strikumál. Ofta eydnaðist tað teimum at lumpa skálaspejuna so langt

torført sjálvt hjá einstaklingum og úrmælingum at vinna ein hondbóltsdyst. Um dystin sum heild kann sigast, at kvinnuhondbóltur er í tí støðuni, at verjuspælið enn er langt fremri enn skotstyrkin í álopsspælinum, og at enn eru bæði teir spælararnir, ið hava bóltin og teir, sum ikki hava hann, alt ov passivir.

m

**Minnist til
haldaragjaldið!**